

जल प्रलय

प्रलयासम ही स्थिती जाहली, जलप्रय झाली धरणी ।
 नजर पोचते, तिथवर दिसते, चहुकडे पाणीच पाणी ॥६॥
 जीवन दायिनी ही भुमची माता ।
 कशी कोपली न कळे आता ॥
 फुत्कारत, सळसळत चालली जशी काळनागिनी ।
 नजर पोचते, तिथवर दिसते. ॥७॥
 काडी काडी जोडून धरटे हे बांधले ।
 क्षणाधीन कसे लोल्याचे नव्हते झाले ॥
 वधत राहिले, हतबल झाले, प्रेती दीनवाणी ।
 नजर पोचते, तिथवर दिसते. ॥८॥
 मुळे माणसे, गुरे वासरे, झाली वाताहत ।
 कोण, कुणीकडे, कोठे गेले काही ना कळत ॥
 जो तो शोधितो आधार काडीचा, धडपड केविलवाणी ।
 नजर पोचते, तिथवर दिसते. ॥९॥
 देवा आधी केळीस जीवाची काहिली ।
 हाका भेंबासावी देवा, किती करुणा भाकली ॥
 रौद्र रुपाने तुमिया या, भयकंपीत झाली भवनी ।
 नजर पोचते, तिथवर दिसते. ॥१०॥
 तुच वाचवी, संकटातूनी, समर्थ सद्गुरु नाथा ।
 तुजविण आता, मार्ग दाविण्या नसे कुणी त्राता ॥
 कृपा करी, क्षमा करी, ठाव देई तव चरणी ।
 नजर पोचते, तिथवर दिसते, चहुकडे पाणीच पाणी. . . ॥११॥

सौ शोभा पांडे
 गुरुगणेशनगर कोयंबूर पुणे
 9405438939